

Van dezelfde auteur:

Het Ouderbureau
ISBN 978 90 483 1112 5

De mysterieuze controller
ISBN 978 90 483 1113 2

Beestenbende
ISBN 978 90 483 1476 8

Jarige Job
ISBN 978 90 483 1652 6

Directeur Lolbroek
ISBN 978 90 483 1711 0

De Topper Turboracer
ISBN 978 90 483 1816 2

Hallo lezers,

Dank je wel dat je dit boek gekocht hebt (of in elk geval hebt opgepakt in de boekhandel om dit stukje te lezen). Ik wil je even iets vertellen: dit verhaal speelt zich grotendeels af in 2019. Toen ik het in januari 2020 begon te schrijven, liet ik alles vooral in 2020 gebeuren. Maar toen waren er ontwikkelingen in de wereld – in de echte wereld, bedoel ik – die me aan het denken zetten. Ik dacht: hmm... misschien is het toch beter als dit verhaal zich afspeelt vóór al die gebeurtenissen.

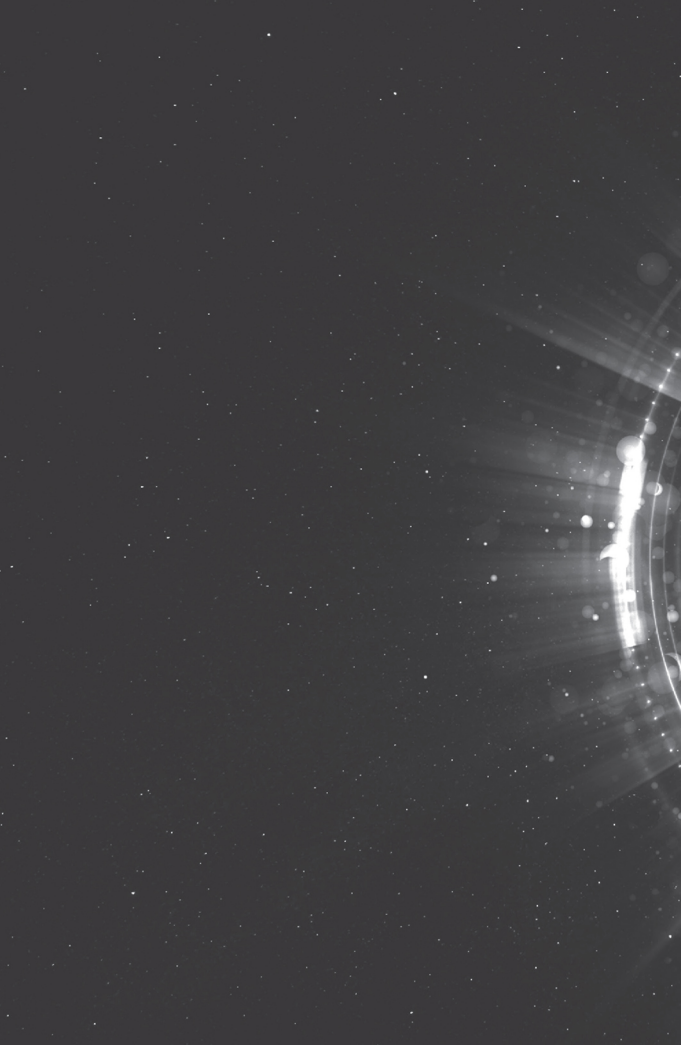
Sommige delen van dit boek spelen zich zelfs af in 3020. En zoals je zult zien, lijkt de wereld zoals ik dacht dat die er in 3020 misschien uit zou zien wel een klein beetje op hoe de wereld er in 2020 tijdelijk uitzag (en dat zou misschien nog wel een keer kunnen gebeuren, ook al hoop ik van niet). Het was bijna alsof ik wist wat er zou gebeuren. Nu zou ik heel graag 'bibbediebibbedieboe' willen roepen (zo beschrijf je

in woorden de muziek die ze in films gebruiken als er iets magisch gebeurt), alsof ik dat echt op magische wijze kon voorspellen. Maar dat is niet zo.

Goed. Dit boek speelt zich dus voornamelijk af in 2019, voordat alles wat er in 2020 gebeurde, kon gebeuren... maar de beschrijving van de wereld in 3020 zou misschien wel echt kunnen uitkomen in de toekomst, tenzij we... Nou ja, misschien moet je maar gewoon beginnen met lezen, dan kom je er vanzelf achter.

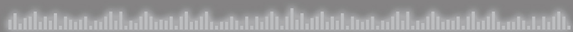
Veel plezier,

David

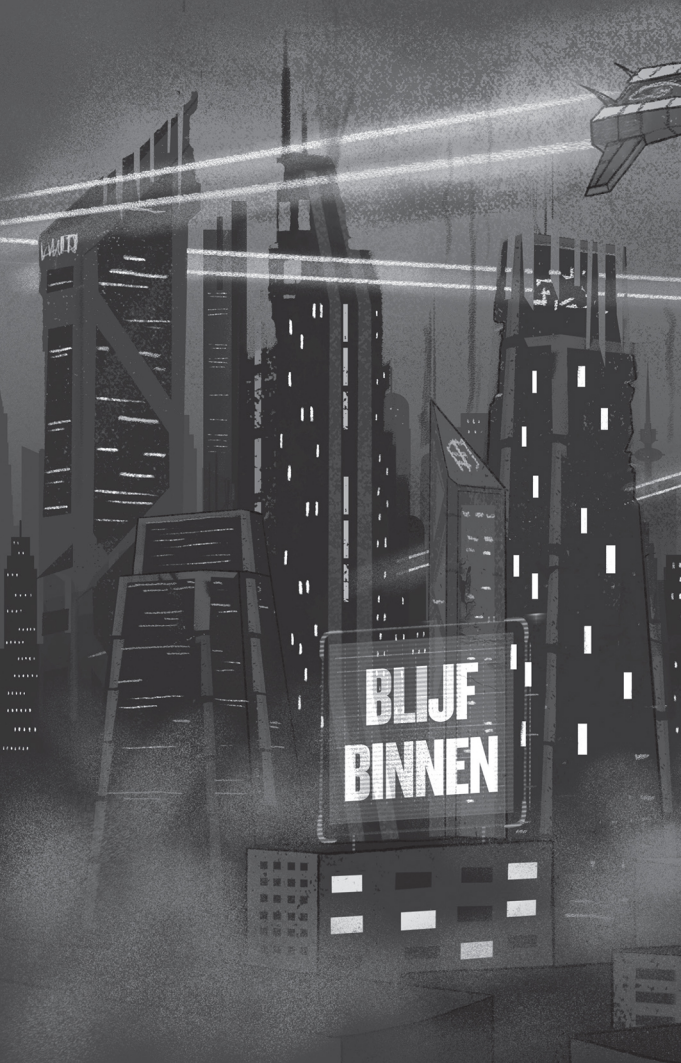
DEEL EEN

3020

**BLIJF
BINNEN**

GEVAAR
VOOR
OVERSTROMING!

TEMP: 51°C

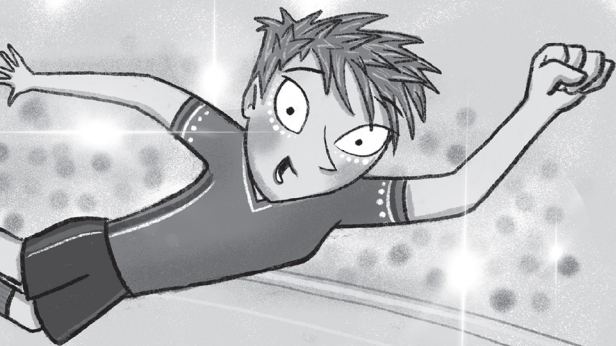

Zoals altijd kostte het de moeder van Pip@256X#YY.3_7 enorm veel moeite om haar uit bed te krijgen. Dat kwam doordat Pip@256X#YY.3_7 elf jaar oud was en elfjarigen zijn *vaak* lastig uit bed te krijgen. Het kwam ook doordat Pip@256X#YY.3_7 sliep in een zogenaamde SlaapCocon met een ingebouwd DroomProgramma. Gisteravond had ze die ingesteld op een droom waarin ze het winnende doelpunt scoorde bij het WK voetbal.

Op het moment dat haar moeder tegen het ruitje van haar SlaapCoon tikte, had Pip@256X#YY.3_7 net dat doelpunt gescoord en dat vierde ze door over het veld te suizen in haar anti-zwaarte-krachtlaarzen. Daarna mochten ze nog van de Grote Glijbaan vanuit het Stadion Boven de

Wolken, en dat wilde ze voor geen goud missen. Het zag er altijd zo gaaf uit als het winnende team met de trofee in de handen van de gigantische glijbaan schoot. Dus liet ze het DroomProgramma haar moeders geklop – *klop! klop! klop!* – veranderen in een juichend publiek dat haar naam riep: ‘*Pip! Pip! Pip!*’

De Grote Glijbaan vanuit het Stadion Boven de Wolken *was* ook echt super. Hij was de grootste van het hele zonnestelsel, gemaakt van Grafiet42, een metaal zonder enige vorm van wrijving. Pip zoefde

naar beneden, het leek wel of ze met een snelheid van meer dan duizend kilostralen naar beneden sjeesde. En het uitzicht van zo hoog boven de Stad was echt fantastisch. Ze was al bijna onder aan de glijbaan toen...

BOEM!

Ze kon niet verder. Ze werd tegengehouden door iemand die in de weg zweefde.

'Hé!' riep Pip en ze wreef over haar gezicht. 'Jij mag hier niet zijn!'

'Dat mag ik wel,' zei de persoon die vlak voor haar in de lucht hing. 'Ik ben je moeder.'

‘Weet ik!’ zei Pip. ‘Maar dit is *mijn* droom!’

‘Ja,’ zei Nina@256X#YY.3_7, ‘maar ik ben je moeder!’

‘Dat zei je net al!’

‘Dat weet ik, maar dat lijkt je steeds te vergeten. En ook dat ik dit heb.’

Uit haar ProjectiePak haalde Nina een klein kristal tevoorschijn waarop stond: **DroomStop**.

‘O, nee...’ zei Pip. ‘Mam...’

Nina draaide het kristal rond en meteen verdween alles – de Grote Glijbaan, het Stadion Boven de Wolken boven haar, het uitzicht op de Stad onder haar – als tranen in een regenbui. De omgeving veranderde in Pips SlaapCocon en Pip zag haar moeder aan de andere kant van het glas van de cocon staan. Nina’s ProjectiePak was nu ingesteld op *StandaardMama*. Ze had haar armen over elkaar geslagen.

‘Wat is *dit* nou weer?’ zei Pip. ‘Ik dacht dat de DroomStop mijn droom alleen kon veranderen. Ik wist niet dat hij me kon wakken!’

‘Je bent ook niet wakker,’ zei haar moeder. ‘Ik heb

je droom veranderd in dit beeld.'

'Wat... dus nu *droom* ik dat ik thuis ben en in mijn SlaapCocon lig?'

'Ja.'

'Wat een waardeloze droom!'

'Inderdaad. Dus kun je net zo goed wakker worden.'

Pip zuchtte. Ze knipperde drie keer en werd wakker. Ze rekte zich uit, geeuwde en drukte op het knopje vlak naast haar LuchtMatras. Het glazen deksel van de cocon ging met een zacht gesis open. Ze fronste.

'Ben ik eigenlijk wel wakker?' vroeg ze. 'Want dit ziet er precies zo uit als in mijn droom.'

'Ja, hoor,' zei haar moeder. 'Goedemorgen. Het is schooltijd!'